

Předseda vlády České republiky

Petr NEČAS

V Praze dne 30. prosince 2011

Č.j.: 16285/11-ASZ SLP

Vážená paní ředitelko,

děkuji Vám za důvěru, se kterou se na mne obrácíte ve věci nedávno schválené Strategie boje proti sociálnímu vyloučení na období 2011-2015 (dále jen "Strategie"). Chtěl bych Vás tímto dopisem ujistit o následujících faktech:

Strategie není diskriminační, ale naopak směřuje k odstranění nepřímých forem diskriminace znevýhodněných osob, kteří mají právo na vzdělání společně s ostatními vrstevníky. K tomu se naše země zavázala v mnoha mezinárodních, právně závazných, dokumentech, jako například v Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením z roku 2006 (čl. 24).

Strategie byla zpracovávána za účasti odborné veřejnosti. Konkrétně na její vzdělávací části pracovaly přibližně dvě desítky odborníků ze škol, poradenských zařízení, neziskových organizací, krajů či resortů státní správy. Strategie kromě toho vychází z řady výzkumů a analýz.

Strategie se nezabývá všemi speciálními školami, ani nemluví o plošném a překotném zavírání tzv. základních škol praktických. Naplnění dokumentu přinese omezení počtu těchto škol samostatně zřízených pro žáky s lehkým mentálním postižením a transformaci těch zbývajících. Všechny transformační kroky proběhnou s ohledem na lokální specifika.

Strategie především zásadním způsobem posiluje školy hlavního vzdělávacího proudu tak, aby speciální a odbornou péči znevýhodněným mohly poskytovat ony. Posiluje podpůrný systém poradenství a také vzdělávání pedagogů od jeho středoškolské úrovně po další vzdělávání pedagogických pracovníků ve školách.

Kapitola Vzdělávání Strategie obsahuje třicet opatření v osmi prioritních oblastech, od změny financování škol po zkvalitnění přípravy pedagogů. Transformaci základních škol praktických se věnují dvě opatření. Doporučuji přečtení i zbývajících opatření kapitoly Vzdělávání, v nichž je evidentní důraz na komplexnost změn a jejich rozfázování.

Zavádění podobných změn v systému školství v ostatních státech Evropy v uplynulých dekáдах přineslo minimálně dva poznatky. Prvním je fakt, že tzv. inkluzivní, tedy společné, vzdělávání je nejen možné, ale také efektivní a vede k dlouhodobě výrazným výhodám nejen pro znevýhodněné, ale i pro jejich vrstevníky. Druhý poznatek ukazuje, že ve všech zemích byly podobné reformy nejprve speciálními pedagogy odmítány (zejména těmi pracujícími v transformovaném segmentu školství), ale posléze se právě speciální pedagogové stali hlavními propagátory inkluzivního vzdělávání. Poznali totiž, že inkluzivní systém nabízí speciální pedagogice mnohem širší a pestřejší využití a že i "jejich" žáci se speciálními vzdělávacími potřebami se v inkluzivním systému mnohem lépe rozvíjejí.

Vážím si zájmu speciálních pedagogů (a tedy i Vašeho) o tuto problematiku a velmi uvítám pomocnou ruku speciálně pedagogické veřejnosti při zavádění inkluzivního vzdělávání.

S pozdravem

Vážená paní

Mgr. Milena Petříková

ředitelka školy

Základní škola a Mateřská škola

V Sídlišti 349

Z b ů c h